

Mjölby jernväg, bevilja rättighet, att *dels* erhålla upplåtelse af den för ifrågavarande jernvägsanläggningar erforderliga, kronan tillhöriga jord, utan annan kostnad än att, hvad angår boställsjord eller annan åt enskild person med åborätt eller annorledes upplåten kronojord, ersättning därför lemnas i enlighet med hvad nådiga Förordningen den 14 April 1866 derom stadgar; *dels* ock för anläggningen kostnadsfritt begagna sådana å kronans egor belägna kalk- och stenbrott jemte grustäcter, som kunna vara disponibla; samt

b) att enskilda personer eller bolag, hvilka undfått eller intill nästa lagtima riksdags början kunna undfå Eders Kongl. Maj:ts tillstånd att inom riket anlägga jernväg, må, om än de för sådant ändamål icke erhålla statsbidrag, likväl, der Eders Kongl. Maj:t så pröfvar lämpligt, komma i åtnjutande af enahanda förmåner, som omförmälas i momentet *a*.

Med underdånigt tillkännagifvande häraf, frambärdar Riksdagen etc.
Stockholm den 30 April 1872.

N:o 42.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 30 April 1872.
— — — — Andra Kammaren den 30 — —

*Riksdagens underdåniga Skrifvelse, i anledning af Kongl. Maj:ts
nådiga Proposition, angående dels stadgande af förändrade
vilkor för tidningars och tidskrifters postbefordran, dels åtskilliga andra, postväsendet rörande frågor.
(Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 10 och Memorial N:o 15.)*

S. A. K.

Med föranledande af Eders Kongl. Maj:ts nådiga Proposition af den 16 sistlidne Februari, angående dels stadgande af förändrade vilkor för tid-
Bih. till Riksd. Prot. 1872. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 9 Häft. 2

ningars och tidskrifters postbefordran, dels åtskilliga andra postväsendet rörande frågor, har Riksdagen fattat följande beslut:

Det af Eders Kongl. Maj:t framställda förslag till författning i afseende å villkoren för tidningars och tidskrifters postbefordran, att lända till efterrättelse från och med ingången af nästkommande år, har Riksdagen, med endast de förändringar, som här nedan närmare angifvas, samt med upphäfvande af den genom Rikets Ständer vid 1859—1860 årens riksdag stadgade bevillningsavgift för stämpling af tidningar samt andra periodiska skrifter och tryckta afhandlingar, funnit godt i allt öfrigt bifalla.

I afseende å de uti § 1 af det nådiga författningsförslaget, såsom villkor för postbefordran mot vissa bestämda högsta avgifter utan hänsyn till prenumerationspriset, förekommande stadganden angående hvarje tidningsnummers största ytinnehåll, har Riksdagen ansett detta ytinnehåll böra, i likhet med hvad för mera än två gånger eller endast en gång i veckan utkommande tidningar blifvit autaget, jemväl för sådana tidningar, som utgifvas två gånger i veckan, fastställas till högst 1,000 kvadratdecimaltum.

Den uti samma § till 30 öre föreslagna minsta avgift för hvarje särskildt tidningsexemplar och för hvarje gång prenumeration vid postanstalt egde rum, ehvad prenumerationen afsåg längre eller kortare tid samt ehvad prenumerationspriset vore högre eller lägre, har Riksdagen funnit böra nedsättas till 10 öre. Riksdagen har nemligen, i betraktande deraf att under hittills varande förhållanden tidningar och tidskrifter utan någon avgift till postkassan eller postpersonalen endast på grund af erlagd bevillningsstämpel blifvit befordrade under korsband, befarat, att denna föreslagna avgift kunde för åtskilliga mindre och billigare periodiska skrifter utgöra en alltför betydande förhöjning i postbefordringskostnaden, i jemförelse med hvad af dem hittills i bevillningsstämpel blifvit erlagdt, och följaktligen velat så bestämma densamma, att postverket kunde anses erhålla nöjaktig ersättning utan att någon tidning eller tidskrift blefve öfver höfvan betungad. I öfverensstämmelse härmed har äfven den i förslagets § 3 omnämnda lägsta avgift af 30 öre blifvit nedsatt till enahanda belopp eller 10 öre.

Utur det i § 2 af Eders Kongl. Maj:ts nådiga författningsförslag förekommande stadgandet angående rätt för vissa uppgifna tryckta offentliga handlingar och skrifter till postbefordran mot bestämd högsta avgift af 60 öre, utan afseende å det i hvarje vecka utkommande antal nummer eller å ytinnehållet, har Riksdagen uteslutit orden: »krigsvetenskaps-akademiens handlingar och tidskrift», emedan en dylik undantagsbestämmelse till förmån för berörda tidskrift syntes i sig sjelf mindre lämplig och der-

jemte befarats kunna framkalla anspråk på motsvarande medgifvande för äfven andra likartade publikationer.

Eders Kongl. Maj:ts nådiga förslag, att från och med ingången af nästkommande år de lösbref, som med posten befordras, må i afseende å portots belopp och dess ingående till postkassan underkastas samma bestämmelser, som vanliga bref, har Riksdagen funnit sig icke böra bifalla, enär upphäfvande af den nu och sedan länge medgifna befordringsrätten för lösbref mot afgift af endast 3 öre samt tillämpning äfven på dessa bref af det allmänna portot af 12 öre ansetts utgöra en så verklig kanbar förhöjning i den nu utgående afgiften för befordran af bref mellan närliggande landsorter, att densamma mångenstädes kunde komma att alltför mycket betunga och dermed äfven hämma landtbefolkningens brev-vexling.

De af Eders Kongl. Maj:t till postutvexlingens underlättande i nåder föreslagna åtgärder, nemligen:

att den enkla brefvigten, för närvarande bestämd till »ej fullt 4 ort», må till »högst 4 ort» fastställas:

att till bref af dubbel vikt, för hvilka portot skall utgöras med två gånger så mycket som belöper för enkelt bref, må hänföras alla bref, hvilkas vikt öfverstiger 4, men ej 25 ort;

att tre gånger det enkla portot skall erläggas för bref af mer än 25 och högst 50 orts vikt, men tyngre försändelser behandlas såsom paketer;

att för småpaketer eller sådana paketer, som väga högst 2 skålpund, portot må, utan afseende å afståndet emellan afgångs- och adressorterna bestämmas till 30 öre, då paketets vikt icke öfverstiger 1 skålpund, och till 50 öre, då vigten öfverstiger ett, men icke 2 skålpund; samt

att afgiften för brevkort må fastställas till 10 öre, hafva samtliga af Riksdagen bifallits.

Slutligen och hvad angår Eders Kongl. Maj:ts nådiga förslag att sådana bref, som utan rekommendation till postbefordran aflemnas, men skäligen antagas innehålla kontanta penningar, må rekommenderas genom postanstaltens försorg samt mot dubbel afgift, att af adressaten erläggas, har Riksdagen till detta nådiga förslag funnit sig icke böra lemna bifall.

Ilvilket allt Riksdagen får i underdånighet anmäla.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 30 April 1872,
